

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvim Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

De vi resignationibus adhibita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

De vi in resignationibus adhibita.

*Spoliatus
resignatio
non valet.*

Solet etiam addi in resignationibus, ne vis interueniat. Nam si spoliatus beneficio resignet illud per vim, non valet resignatio: nec presumitur, quod sponte resignet spoliatus. *c. sollicitudine de restitu. spo. & dom. de Rota 216. nota quod e. casseni, in atriq. [sub tit. de rescis. dec. 38.] & quæ vi vel metu fiunt rata non habet prætor. l. i. ff. quod metus causa. siue prouisio subsecuta fuerit à Papa, siue ab alio quolibet ordinario: cum eadem ratio videatur in omnibus collatoribus, siue vis interuenierit, ab ipsismet collatoribus, siue ab aliis. *ca. sci. m. de electio. in a.**

2 Et sic iste, qui spoliatus renunciauit, etiam post collationem alteri factam poterit intentare remedium. *c. reintegranda. 3. q. i. nec iudices audient detinentem beneficium, donec restituta fuerit possessio spoliato. c. super hoc. de renunc.*

*Casus in
quibus re-
signatio vi
facta pro-
betur.*

3 Limitatur quando spoliatus fuisse restitutus, & pacificam possessionem recuperasset: tunc Papa ad ipsius resignationem in forma gratiosa potest istud beneficium conferre: nec requiritur in hac prouisione facere mentionem spoliationis, nec apponere clausulam vocatis vocandis, &c. quia restitutio facit, ac si nunquam esset spoliatus, & in pristinum statum restituit. *l. quod si minor. §. restitutio. ff. de mimo. l. 1. c. de sent. passis. & ita seruat Curia Rom quia non est spoliatus qui tenet.*

*Vis auto-
ritate iu-
dicis facta
non iuuat
spoliatum.*

4 Secundo non procedit, quando hæc resignatio coactè facta esset autoritate iudicis de causa cognoscentis, tunc quoque valeret. *cap. accepta, de restitutione spoliatorum gloss. & doct. in d. cap. sollicitudine. quia tunc præsumptio iuris tollitur, & inducitur notorietas defectus proprietatis, teste Socin. in tract. fallen. regul. 378. & Barba. cons. 47. preclarè, colum. vlt. in 2. volum. & videtur metus purgatus.*

5 Poterit tamne iste si grauetur, appellare, & nõ obstante hac collatione facta, etiã à suo superiore licebit vim probare: quia per sententiam non tollitur nisi præsum-

ptio: *vt per gl. & doct. in l. ff. quod met. caus.*

6 Tertio flectitur regula, si ante spoliationem resignasset tunc nil impedit quod minus valeat, *vt dicit Lappus alleg. 23. quod est verum, si libere, secus si coactè vt supra.*

7 Quarto si quis etiam post spoliationem restitutioni cum iuramento, vel per pactu renunciet rata habebitur huiusmodi resignatio. *gl. in c. super hoc. in verb. resignationis. post de renunc. de Rota. dec. 68. nota quod licet, [sub tit. de renunc. dec. 3.] & dec. 488. nota quod si spoliatus, [sub tit. de renunc. dec. in antiq. & doct. supra in verb. spoliatio. & Nicol. Milus in verb. renunciatio, inuolubiliter enim debet obseruari iuramentum, auth. Sacramenta. c. si aduersus vendit.*

8 Poterit tamen hic resignans impetrare literas releuamenti, ab hoc iuramento præhabita illius dispensatione: nam ea facilitate qua fuit spoliatus, iurauit vel promisit restitutionem non petere: quamobrem ei iuramentum, vel pactum nocere non debet *vt dicit in simili. gl. & doc. de renun. excep. non numer. pecun. cum iuran. in l. 3. c. de excep. non numer. pec. & Fel. in ca. sic cautio. de fid. instr. doct. in l. 2. c. de rescis. vend. scripti in tract. de chirograph. recognitio. in ord. Regis in i. rom. tum quia pactum hoc vel iuramentu præberet materiam delinquendi. contra l. conuenire. ff. de pact. dotal. sic docet Socin. in d. tract. fallen. regul. 378. spoliat. & sic qui vi resignauit, post amissam possessionem agere remedio reintegrandæ possessionis: *de qua arduat scripturari 5. gl. 1. de sent. execu. in i. rom. ora. Reg.**

De Resignatione metu extorta.

Resignatio quoque metu facta solet annullari: nam que metu facta sunt, rata non debent haberi. *l. 1. & per totum. ff. quod metus causa, vnde in resignationis bulla solet apponi, Prouisio quod metus interuenierit: quippe renunciatio metu facta non valet, nec perdit beneficium sic resignans. c. super hoc. & c. Abbas. & ca. ad aures. de his que vi metusve caus. sunt. de Rota. dec. 203. nota quod resignatio. in antiq. Henric. Boic. in c. quod in dubio. de renun. & Fortu. in tract. de vlt. ff. n. 275. dicit hanc renunciatiouem metu*